

Zakking veengrond verminderen

Een hoger grondwaterniveau in de zomer in de veenweidegebieden vermindert mogelijk het inklinken van veen. De Animal Sciences Group van Wageningen UR gaat dit uittesten door onderwaterdrains te plaatsen in de veen-

bodem van het praktijkcentrum in Zegveld. Als de methode goed uitpakt, zou dit een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan het behoud van de wegzakkende veenweidegebieden, en dus aan het behoud van de landbouw.

Veengrond klinkt tussen de vijf en twaalf millimeter per jaar in. Dat komt door de te lage grondwaterstand en de hoge temperaturen in de zomer, waardoor het veen kan oxyderen. Verhoging van het slootpeil in de zomer heeft echter geen nut omdat veensloten nauwelijks water door laten in de veengrond. Bovendien belemmert een hoog slootpeil de afvoer van water uit de veengrond als het hevig geregend heeft. Dit zorgt voor een slappe bodem waar zware landbouwmachines niet goed op kunnen. Met het plaatsen van onderwaterdrains verhogen de onderzoekers de vochtverzadigde zone. Daarmee willen ze bereiken dat de oxidatie van het veen en daarmee het zakken van het maaiveld vermindert.

Informatie: Idse Hoving, Animal Sciences Group, e idse.hoving@wur.nl

Eetbare paddestoelen in houtwallen

Oude houtwallen van zo'n vijftig jaar oud laten staan, kan lonend zijn voor de boer. Er komen talloze eetbare paddestoelen in voor, ontdekte Jacqueline Baar. Zonder veel extra moeite kan hij die verkopen langs de weg, denkt Baar. Eetbare paddestoelen kunnen net dat extraatje zijn voor een boer om een oude houtwal te laten staan. Daarom bekijkt de onderzoekster welke soorten erin voor komen, of maatregelen als beregenen of afplaggen effect hebben en of er verschil is met een jonge houtwal. Twee houtwallen op proefbedrijf Cranendonck in Noord-Brabant dienen als studieobject. Het eerste jaar laat zien dat in de jonge houtwal nauwelijks paddestoelen voorkomen en de paddestoelen die er zijn, zijn niet-eetbaar. In de oude houtwal komen wel veel eetbare paddestoelen voor, zoals smakelijke russula en eekhoortjesbrood. Beregenen vergroot het aantal soorten en ook de hoeveelheid per soort. Volgend jaar wil de onderzoekster bekijken of introductie van soorten effect heeft.

Informatie: Jacqueline Baar, PPO, e jacqueline.baar@wur.nl

Hoe houden we de bodem gezond?

Ondersteuning van de biologische glastuinbouw kan het beste door teeltproblemen op te lossen. Dan kunnen de opbrengsten stijgen en vermindert de kans op het mislukken van een teelt. Dit was een van de conclusies tijdens de beleidsdag van het project Biokas, half september op het biologische glastuinbouwbedrijf van de gebroeders Verbeek in Velden. Diverse partijen, zoals provincies, organisaties als LTO en Stichting Natuur en Milieu en telers bogen zich over de vraag waarom het areaal biologische glastuinbouw terugloopt en wat daar aan te doen is.

Een voorbeeld van een teelttechnisch probleem is de aanpak van schadelijke bodemorganismen, zoals wortelknobbelaaltjes. Grondstomen is vaak de enige manier om deze organismen te bestrijden, maar daarmee worden ook nuttige organismen zoals plaagbestrijders gedood. Niet stomen is daarom vaak beter dan wel stomen, blijkt uit onderzoek op diverse biologische bedrijven. Maar als stomen niet werkt, wat kan er dan wel? Gewassen maar eens in de zeven jaar terug laten komen is voor de praktijk niet realistisch, omdat daarvoor te weinig verschillende gewassen zijn. Daarom vragen de tuinders naar onderzoek voor andere mogelijkheden om de grond gezond te houden.

Op 20 november organiseert Biokas een themamiddag Bodem en Kwaliteit.

Informatie: PPO, Gerard Welles, e gerard.welles@wur.nl

Sectorvreemde teelten in de bedrijfsvoering

Het telen van laan- en of vruchtbomen op vollegrondsgroentebedrijven kan een interessant bedrijfssysteem opleveren. Ook de teelt van vaste planten met vollegrondsgroenten